

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Táboře rozhodl samosoudkyní Mgr. Pavlou Sklenářovou v hlavním líčení konaném dne 16. 9. 2025 v Táboře,

takto:

Obžalovaný

je vinen, že

v období nejméně od prosince 2024 do 26. 2. 2025 v [redacted] v bytě užívaném společně s družkou [redacted] i jinde, tuto opakovaně fyzicky napadal jednak údery otevřenou dlaní a jednak údery pěstí, kdy takto nejméně v první polovině prosince 2024 poškozenou udeřil pěstí do nohou a způsobil jí poranění v podobě hematomů, dne 16. 12. 2024 poškozenou udeřil pěstí do hlavy, následkem čehož upadla do bezvědomí a utrpěla zhmoždění levého ucha a exkoriaci v oblasti levé tváře, dne 20. 1. 2025 utrpěla pošk. [redacted] po úderech do obličeje hematomy a dne 7. 2. 2025 po napadení obžalovaným ve vozidle [redacted] utrpěla poškozená rozsáhlé hematomy v obličeji v oblasti obou očí a na kořeni nosu, v souvislosti s fyzickými útoky obžalovaný poškozené zakazoval vyhledat lékařská ošetření, jakož i stýkat se s rodinou a známými, což poškozená proto, aby předešla hádkám, respektovala a současně obžalovaný přesvědčil poškozenou, aby ukončila pracovní poměr a ve snaze mít nad ní kontrolu po ní vyžadoval, aby jej jako řidiče zajišťujícího rozvoz zboží na cestách doprovázela,

tedy

týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí,

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Grulová.

čímž spáchal

přečin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 199 odst. 1 trestního zákoníku k **trestu odnětí svobody ve výměře 12 (dvanáct) měsíců.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu odnětí svobody zařazuje do **věznice s ostrahou.**

Odůvodnění:

1. Z důkazů provedených při hlavním líčení soud zjistil skutkový stav podrobně popsany shora ve výrokové části tohoto rozhodnutí.
2. **Obžalovaný** [redacted] při výslechu v hlavním líčení k věci samé uvedl, že se cítí být vinen, ale rozhodně vina neleží jen na něm, protože konflikty nezačínal on a nechápe, proč se věří zase pouze jen poškozené, která ty konflikty vyvolávala. [redacted] je stále jeho přítelkyně, zasnoubili se. Na adrese [redacted] žili od listopadu 2024 až do konce února 2025, kdy o ten byt přišli kvůli zásahu Policie ČR.
3. Doznává, že poškozenou v první polovině prosince 2024 udeřil pěstí do nohou a způsobil jí poranění v podobě hematomu, bouchl ji, aby se uklidnila, protože ona vždy začala vyvádět, měla takové výbuchy, že rozmlátila televizi, sušák a všechno. Ona byla tak agresivní, že on se přece nenechá zabít židli. Agresivní byla vždy po alkoholu, pila 1x – 2x týdně. Ona pila vždy, když měla možnost, když zůstala sama bez něj, okamžitě šla do hospody za kamarády.
4. Dne 16. 12. 2024 nebyla poškozená v bezvědomí. Přesně si to již nepamatuje, ale vždy to mělo stejný průběh – dali si pivo, ona je strašně žárlivá, dělá kvůli tomu scény a vždy to vyvrcholilo tak, že na něj začala útočit. Kolikrát byl taky samá modřina a škrábanec, tak se po ní také ohnal. Vždy jen odrážel útok, ohnal se otevřenou dlaní, ale nikdy by ji neudeřil napřímo. Teď se k němu chová hezky, slušně a od té doby jsou absolutně bez konfliktů, on nezvýší hlas.
5. Dne 7. 2. 2025 byli na návštěvě u jeho otce v [redacted] a poškozená se tam opila. Po cestě se probudila, začala vyvádět a začala mu demolovat auto. V tom autě to nebyl jediný konflikt, bylo to 2x nebo 3x, musel potom měnit páčku od stěračů, zrcátka a dodneška má rozmlácené plasty. Když ona tohle začne dělat za jízdy, ožene se po ní.
6. Podle § 207 odst. 2 tr. řádu byla přečtena výpověď obžalovaného z přípravného řízení (č.l. 5-8 spisu), pravdivost své výpovědi obžalovaný potvrdil. Při této výpovědi byl podrobnější, nicméně vypovídal obdobně jako v hlavním líčení. Odchylně vypovídal k útoku v autě, kdy uvedl: „ona pak byla jak chlap, v autě mi dávala i čelíčka z boku do hlavy. Takto jí vznikly i některé ty monokly. Dávala mi ta čelíčka poté, co jsem zastavil, dávala mi je z boku do hlavy, já jen na obranu zvedl loket, abych jí vykryl, a ona narazila hlavou na ten můj loket.“
7. V současné době má ještě jedno trestní stíhání, řeší se vniknutí do bytu, když šel za svou přítelkyní. Napadení tam už nebylo, resp. od února měli jen jednu konflikt, ale to jí ani nic neudělal, opět to odneslo jen zrcátka v autě, ale hádali se ošklivě, dal jí facku. Bylo to v [redacted] na pumpě, potom tam přijeli policajti a uklidňovali je.
8. Přítelkyni nezakazoval stýkat se s rodinou, kamarády nebo známými. Zakázal jí pouze dva kamarády, protože ji věčně tahali do hospody a pak kvůli tomu byly problémy. Co se týče zamykání, to vzniklo z její strany. Ona ho donutila k tomu, že musel vzít šroub – vrut a přišroubovat dveře k futru, aby nešly otevřít, a musel je přes noc nechat zašroubované, protože ho začala obviňovat z toho, že má náhradní klíč. Už jí nestačilo mu brát klíče od auta a od bytu.

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Grulová.

9. Nevyžadoval, aby ho doprovázela do zaměstnání, ale byl za to rád, protože ho jinak osočovala, že jezdí za ženskými a je jí nevěrný.
10. Pokud je přítelkyně střízlivá, je všechno v klidu, pokud se napije alkoholu, začne být vznětlivá. On je taky klidný, pokud mu nikdo nic nedělá, s nikým jiným problém nemá. Ale nenechá si nic líbit.
11. Poškozená [REDAKCE] je v současné době buď s ním, nebo bydlí u sestry [REDAKCE]. Hodně času zatím trávili v autě.
12. V reakci na přečtení výpovědi poškozené [REDAKCE] uvedl, že rozbitý sloupek v autě je od toho, jak poškozená kopala nohama, když si s ní chtěl promluvit a stál ve dveřích u spolujezdce.
13. Po přečtení výpovědi svědkyně [REDAKCE] obžalovaný uvedl, že poškozená za svou sestrou jezdila celkem pravidelně. Jezdila tam i v době, když měla ty modřiny, on jí nic nezakazoval. Také nikdy před ním se svou rodinou netelefonuje, odmítá to. On jí nikde nezamykal, ona měla svoje klíče od bytu, mohla kdykoli odejít.
14. V hlavním líčení byly za souhlasu obžalovaného a státní zástupkyně přečteny **protokoly o výslechu svědků: poškozené [REDAKCE]**, byly přečteny i úřední záznamy o podaném vysvětlení [REDAKCE].
15. Soud dále vycházel z **listinných důkazů**, konkrétně messengerové komunikace mezi [REDAKCE] a poškozenou [REDAKCE] (č.l. 22-37), protokolu o prohlídce těla poškozené s fotodokumentací (č.l. 69-77), komunikace mezi [REDAKCE] a poškozenou (č.l. 80, 81-92), protokolu o ohledání vozidla s fotodokumentací (č.l. 108-112) a komunikace mezi obžalovaným a poškozenou (č.l. 119-157).
16. Z **opisu z rejstříku trestů** soud zjistil, že obž. [REDAKCE] byl celkem 3x odsouzen, přičemž k prvnímu odsouzení již nelze přihlížet. Naposledy byl obž. [REDAKCE] odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Táboře ze dne 13. 5 2020, č.j. 5 T 1/2020-476, který nabyl právní moci dne 22. 7. 2020, pro 3 zločiny znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a), b) tr. zákoníku a přečin znásilnění podle § 185 odst. 1 tr. zákoníku ve stadiu pokusu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, za které mu byl uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání 42 měsíců (který byl uložen též za sbíhající se přečin těžké ublížení na zdraví z nedbalosti dle § 147 odst. 1, 2 tr. zákoníku) a trest samostatný v trvání 6 měsíců. Z výkonu trestu odnětí svobody byl propuštěn 24. 7. 2023.

Výrok o vině

17. Po provedení shora uvedených důkazů a jejich vyhodnocení jak jednotlivě, tak ve vzájemných souvislostech podle § 2 odst. 6 tr. řádu, byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je pro rozhodnutí nezbytný. Vina obžalovaného byla provedenými důkazy prokázána, obžalovaný se ostatně k fyzickým útokům vůči poškozené doznal. Nedožadoval se však k subjektivní stránce trestného činu (svému zavinění), když uváděl, že z jeho strany se jednalo vždy o obranu a také on utrpěl po útocích poškozené různé modřiny či škrábance.
18. Obž. [REDAKCE] je usvědčován výpovědí poškozené [REDAKCE] doplnkově pak výpovědí svědkyně [REDAKCE] kterým se poškozená částečně svěřovala, případně jim poslala fotografie svých poranění.
19. Pošk. [REDAKCE] neiniciovala trestní řízení vůči svému partnerovi, a z její výpovědi je patrné, že se snaží jeho jednání do jisté míry omlouvat. Popsala, kdy a za jakých okolností k napadení došlo, uváděla, že se jeho útokům bránila. K nejhoršímu napadení došlo 7. 2. 2025 ve vozidle, kdy ji začal bít, protože mu ušpinila auto a dostala od obžalovaného ránu do hlavy, až udeřila do

sloupku v autě, který pod jejím nárazem praskl. Nikdy útoky nezačínala, není po alkoholu agresivní. Obžalovaný ji dvakrát zamkl v bytě a klíče vzal s sebou. Mohla ale vylézt oknem. Obžalovaný nechtěl, aby se stýkala se svými kamarády, radši se s nimi nevidala, aby nevznikl problém. Za rodinou mohla chodit, jen ne v době, kdy měla modřiny v obličeji. Obžalovaný též chtěl, aby jezdila s ním, přesvědčil ji, aby skončila v práci. Obžalovaný slíbil, že už ji neuhodí, chce mu dát šanci. Nebyla nikdy na vyšetření u lékaře, protože jí to obžalovaný zakázal, po posledním útoku ji velmi bolela čelist, tekla jí krev.

20. **Svědčyně** [redacted] sestra poškozené, sdělila, že všechny informace má jen zprostředkovaně, žádnému napadení nebyla přítomna. Zranění poškozené viděla na fotografiích, které jí poškozená poslala 17. 12. 2024, kde má modřinu na uchu a šrám na tváři. Dne 22. 1. 2025 jí poškozená opětovně poslala fotografii se zraněním v obličeji, měla modřinu pod pravým okem, dne 10. 2. 2025 jí poslala zprávu, že se balí a jde od obžalovaného, neboť ji zase napadl. Ona už ani fotografie vidět nechtěla, bylo to strašné. Když poškozené volala, říkala, že s ní nemůže mluvit, že je obžalovaný doma. Vůbec se v té době nepotkávaly, nebyly v kontaktu.
21. **Svěděk** [redacted] kamarád poškozené, předložil policejnímu orgánu konverzaci s poškozenou, kterou vedli prostřednictvím aplikace Messenger. Na začátku února se mu začala svěřovat, že ji obžalovaný drží doma a mlátí jí, on jí nabízel pomoc s odvozem. Dne 13. 2. 2025 pro ni přijel, ona měla pod očima monokly, které jí prý udělal obžalovaný. Podrobnosti mu nevyprávěla. Odvezl ji k její sestře. Vždy, když se jí zeptal na podrobnosti, snažila se změnit téma hovoru. Protože potřeboval omluvu do práce, poslala mu fotografii svých zranění. V té době jí nevidal, od chvíle, kdy začala chodit s obžalovaným, mezi kamarády nechodila.
22. **Svěděk** [redacted] nahlásil na policii podezření ze spáchání trestného činu obž. [redacted] vůči pošk. [redacted] která je jeho kamarádkou. S poškozenou se potkal na návštěvě u [redacted] poškozená mu ukázala fotku s poraněním na tváři a oku s tím, že jí to udělal její kluk. Také říkala, že ji obžalovaný zamyká v bytě a nechce, aby chodila mezi lidi. Potom v únoru se dozvěděl od sester [redacted] že poškozenou obžalovaný zmlátí nějak víc, měly o ni strach. Poškozená nechtěla ani říct, kdo je její přítel, tajila, kde s ním bydlí a přestala chodit mezi kamarády. Pokud byl dotazován, jak se poškozená chová pod vlivem alkoholu, uvedl, že byla veselá, nikdy ji nezažil agresivní.
23. **Svědčyně** [redacted] uvedla, že poškozená bydlela s obžalovaným asi od října 2024 do února 2025. Když se odstěhovala, přestala se stýkat s ní, sestrou i matkou, jen občas přes Messenger napsala. Od své sestry [redacted] se svědkyně dozvěděla o napadení poškozené, potom to s ní řešila. V únoru 2025 ji k ní do bytu přivezl kamarád [redacted] Poškozená měla nateklé oči, monokly, říkala, že už to má týden, že ji obžalovaný zbil. Nechtěla o tom moc mluvit, žádné podrobnosti z ní nedostala. Pořád tvrdila, že když jí to obžalovaný udělá ještě jednou, sama to nahlásí a odejde od něj, ale nikdy to neudělala. Dozvěděla se od poškozené, že obžalovaný nechce, aby se stýkala se svou rodinou, poškozenou to mrzelo, psala jí to. Se zraněním viděla poškozenou jen jednou, když se něco stalo, nepřišla na návštěvu třeba 3 týdny. K osobě poškozené uvedla, že pije alkohol příležitostně, má dobrou náladu, rozhodně není agresivní. Poškozená je do obžalovaného pořád zamilovaná, úplně se změnila, je jak závislá. Chtěla se s ním v únoru 2025 rozejít, ale zavolał jí, brečel jí do telefonu a ona za ním zase běžela.
24. **Svěděk** [redacted] viděl poškozenou v zimě, když měla zranění v obličeji. Obžalovaný jezdil jako řidič pro [redacted] a poškozená jezdila všude s ním. Občas s ním jel svědek jako závozník a jednou si všiml, že má poškozená sluneční brýle, i když nesvítilo sluníčko. Když obžalovaný nebyl v autě, poškozená se mu ukázala bez brýlí. Jedno oko měla fialové a druhé takové nažloutlé. Řekla mu, že ji obžalovaný uhodil. Obžalovaný mu potom řekl, že mu chtěla vyskočit z auta, víc k tomu neuvedl. Také ví, že jí obžalovaný zakazoval, aby se stýkala se svou rodinou. Byl přítomen tomu, že v rámci závozu byli blízko bydliště její sestry, poškozená za ní chtěla jít, ale obžalovaný ji nepustil. Poškozená pořád jezdila s obžalovaným. Občas se před ním

hádali, poškozená byla spíš taková zamklá, plachá, určitě obžalovaného nijak neprovokovala, ani mu nenadávala.

25. Jediná výpověď svědčící ve prospěch obžalovaného byla výpověď **svědka** [REDAKCE] biologického otce obžalovaného, která však zůstala v množství vyslechnutých svědků osamocena. Svědek [REDAKCE] byl dvakrát svědkem, jak se poškozená opila na návštěvě a sprostě křičela na obžalovaného, máchala kolem sebe rukama a obžalovaný ji musel chytit za ruce, aby se uklidnila. Obžalovaný mu také řekl, že ho poškozená fyzicky po návštěvě u něj napadla.
26. Pokud svědek [REDAKCE] uváděl, že se poškozená po alkoholu chovala agresivně, ostatní svědci tuto verzi nepotvrzují, resp. ji přímo popírají.
27. Listinnými důkazy byla zejména vzájemná komunikace osob, a to svědka [REDAKCE] a poškozené, svědkyně [REDAKCE] a poškozené i komunikace obžalovaného s poškozenou, z níž jsou zřejmé jejich konflikty, několikrát se mezi nimi řeší a obžalovaný se i omlouvá za své fyzické útoky vůči poškozené (č.l. 154 – 18. 12. 2024 – „Zlatí neboj se, já už na tebe nesahnu nikdy ... tohle mě tak zasáhlo a ranilo že mi to už nedovolí být na tebe hnusnej...“). Ze vzájemné konverzace je také zřejmé, že poškozená si stěžuje, že nikam nemůže, že ji obžalovaný nikam nepustí. Také je zřejmý nátlak na poškozenou, aby obžalovaného neopouštěla. Zranění poškozené je patrné na fotografii na č.l. 36, č.l. 81, č.l. 85, na č.l. 111 je zřejmé poškození středového sloupku ve vozidle obžalovaného.
28. Pokud jde o **obhajobu** obžalovaného [REDAKCE] zaměřila se na popření věrohodnosti pošk. [REDAKCE] a zdůrazňovala vyvolávání konfliktů poškozenou. Soud však jeho výpovědi neuvěřil. Všichni svědci, mimo svědka [REDAKCE] vyloučili, že by poškozená [REDAKCE] byla agresivní a vyvolávala konflikty, naopak všichni se shodují, že poškozená je submisivní, zcela zřejmě pod vlivem obž. [REDAKCE] pokud se i rozhodla od něj odejít, stačilo, aby jí zavolal a změnila názor. Poškozená obžalovaného poslouchá, je jím ovládána a byť si je vědoma, že jeho chování vůči ní není v pořádku, nedokáže od něj odejít. Jak vyplývá z fotodokumentace, poškozená není křehkou, subtilní dívkou, přesto je zřejmé, že ve vzájemném fyzickém konfliktu vůči fyzicky zdatnému mladému muži živícímu se manuální prací (majícímu sílu) nemůže mít šanci na výhru či převahu. Pokud poškozená vypověděla, že se bránila a taky obžalovaného udeřila, z fotografií obsažených ve spisovém materiálu je patrné, že se jeho fyzickým útokům neubránila.
29. Jednání obž. [REDAKCE] bylo kvalifikováno jako přečin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1 trestního zákoníku, když bylo zjištěno, že po dobu nejméně 3 měsíců týral osobu blízkou, svou družku [REDAKCE] žijící s ním ve společném obydlí. Týrání spočívalo v opakovaných úderech pěstí či hranou ruky zejména do obličeje poškozené a omezování poškozené v trávení volného času a ve svobodě pohybu, když vyžadoval, aby ho doprovázela do práce a nestýkala se se svou rodinou či kamarády.

Výrok o trestu

30. Při úvaze o **druhu a výměře trestu** vycházel soud z ustanovení § 38 a 39 tr. zákoníku. Vzal v úvahu zejména povahu a závažnost spáchaného trestného činu, způsob jeho provedení, následek trestného činu, okolnosti, za kterých byl čin spáchán, osobu pachatele, míru jeho zavinění, polehčující a přitěžující okolnosti, dobu, která uplynula od spáchání trestného činu, osobní, rodinné a majetkové poměry pachatele, jeho dosavadní způsob života, chování pachatele po činu (snahu nahradit škodu či jiné škodlivé následky činu) i možnosti jeho nápravy. Soud přihlédl též k postoji obžalovaného k trestnému činu v trestním řízení (zda sjednal dohodu o vině a trestu, prohlásil svou vinu nebo označil rozhodné skutečnosti za nesporné, zda byl označen jako spolupracující obviněný).
31. Pokud jde o povahu a závažnost trestného činu z hlediska významu konkrétního chráněného zájmu, který byl činem dotčen, soud konstatuje, že trestný čin týrání osoby žijící ve společném obydlí vykazuje vysoký stupeň typové společenské škodlivosti.

32. Způsob provedení činu se nikterak nevymyká obvyklému způsobu spáchání trestné činnosti daného druhu.
33. Pokud jde o následek činu, bylo třeba uzavřít, že tento neměl trvalejšího charakteru, způsobená zranění se poškozené po určité době zvýšené bolestivosti zahojila, poškozená pro nesouhlas obžalovaného nikdy nevyhledala lékařské ošetření. Základní skutková podstata projednávaného trestného činu ostatně ani nepředpokládá způsobení jakéhokoliv faktického škodlivého následku (účinku).
34. K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že je svobodný, bezdětný, jeho zdravotní stav je dobrý. Drogy nebere, alkohol ve zvýšené míře neužívá. Je zaměstnaný ve firmě [REDAKCE] v zahradnické firmě, jako dělník a realizátor zahrad. Jeho čistý průměrný příjem je kolem 25 000 Kč měsíčně. Má dluhy, které se snaží ze svého příjmu splácet.
35. Míra zavinění obžalovaného není dle zjištění soudu snižována působením žádné vnější okolnosti nezávislé na vůli obžalovaného, neboť soud vyloučil možnost, že by fyzicky útočila poškozená a obžalovaný se bránil a překročil meze nutné obrany.
36. Pohnutka, záměr nebo cíl obžalovaného nebyly zjištěny, s vysokou mírou pravděpodobnosti je to vynucení si poslušnosti poškozené a vybudování její závislosti (citové či finanční) na obžalovaném. Svůj názor ostatně obžalovaný v hlavním líčení zcela jasně vyjádřil, když uvedl, že teď se k němu poškozená chová hezky, slušně, proto jsou nyní absolutně bez konfliktů a on nemusí zvyšovat hlas. Z jeho vyjádření lze uzavřít, že obžalovaný skutečně vyžaduje (absolutní) poslušnost poškozené, nevyvolávání konfliktních situací, možná i neprezentování vlastních názorů s tím, že pokud se poškozená dokáže takto chovat, nezavdává příčinu k „výchovným zásahům“ ze strany obžalovaného.
37. Polehčující okolnosti nebyly shledány, neboť obžalovaný se doznal ke svému jednání pouze částečně, když připustil, že poškozenou v několika případech uhodil a způsobil jí modřiny, vždy ale své jednání omlouval předchozím útokem poškozené a jejím chováním, nedoznával tedy celý skutkový děj a své zavinění.
38. Jako přítěžující skutečnost je nezbytné hodnotit soustavnost jednání obžalovaného a zejména jeho trestní minulost. Z rejstříku trestů vyplývá, že obžalovaný byl již celkem 3x soudně trestán, a to vždy pro trestnou činnost násilného charakteru či spočívající ve způsobení újmy jiné osobě. Byť je v jednom případě nutno hledět na odsouzeného, jako by trestán nebyl, v rámci hodnocení jeho osoby je zřejmé, že se jedná o osobu mající násilnické sklony. Ve věci Okresního soudu v Táboře sp.zn. 5 T 1/2020 byl na obžalovaného zpracován znalecký posudek, z něž vyplynulo (citováno z předmětného rozsudku č.l. 165-166 spisu), že u obž. [REDAKCE] byla rozpoznána smíšená porucha osobnosti s prvky dissociality (omezená schopnost respektovat sociální normy), agresivity a nezdrženlivosti. Obžalovaný nemá dostatečně vyvinutou sebekontrolu, za určitých okolností jedná instinktivně a pudově. Z předmětného rozsudku pak vyplývá, že obžalovaný postrádá základní úctu k ženám, což se projevilo též v této trestní věci.
39. Veškeré shora uvedené okolnosti, které jsou podle zákona rozhodné pro úvahu soudu o druhu a výměře trestu, soud hodnotil a dospěl k závěru, že pokud jde o **druh trestu**, je v případě obžalovaného třeba ukládat trest odnětí svobody.
40. Trest domácího vězení, jakkoli by byl obecně přípustný, nepokládal soud za vhodný s ohledem na skutečnost, že obžalovaný nemá stálé bydliště. Pokud jde o trest obecně prospěšných prací, tento nebyl shledán případným, neboť by byl příliš mírným, a z toho důvodu nezákonným.
41. Soud po uvážení všech okolností případu dospěl k závěru, že odpovídajícím trestem je trest odnětí svobody **v trvání 12 měsíců**, tedy vyměřený stále ještě v dolní 1/4 zákonné trestní sazby, která v případě trestného činu týrání osoby žijící ve společném obydlí dle § 199 odst. 1 tr. zákoníku činí 6 měsíců až 4 léta.

42. Soud vážil, zda jsou splněny podmínky pro podmíněný odklad výkonu trestu podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku, dospěl však k závěru, že tomu tak není. Podmíněný odklad výkonu trestu lze povolit pouze za předpokladu, že vzhledem k osobě pachatele a povaze činu je naděje, že účelu trestu bude dosaženo i bez jeho přímého výkonu. Jestliže však má již obžalovaný za sebou relativně dlouhý nepodmíněný trest odnětí svobody, který nevedl k nápravě obžalovaného a získání patřičného náhledu na dodržování základních pravidel lidského chování, sotva by mohl soud při zachování pravidel logického myšlení uzavřít, že nyní by tomu mělo být jinak. Tím soud považuje za splněné podmínky pro uložení nepodmíněného trestu podle § 55 odst. 2 tr. zákoníku.
43. Za situace, kdy je trestná činnost spojená s násilím vůči ženám aktuálně na vzestupu, by ukládání jiného než nepodmíněného trestu odnětí svobody nemělo patřičný generálně preventivní účinek.
44. Zařazení obž. [REDAKCE] pro výkon trestu do věznice s ostrahou vychází z ustanovení § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, neboť nebyly splněny zákonné podmínky pro zařazení obžalovaného do věznice se zvýšenou ostrahou.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu podepsaného (§ 248 odst. 1 tr. ř., § 252 tr. ř.), a to ve trojíh vyhotovení. Odvolání nemůže s úspěchem podat, kdo se práva odvolání vzdal.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, nejde-li o výrok o vině v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení viny, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 tr. ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, 2, odst. 3 tr. ř.).

Odsuzuje-li soud obžalovaného k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, může poškozený požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni (§ 228 odst. 4 tr. ř.).

Tábor 16. září 2025

Mgr. Pavla Sklenářová v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Grulová.

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 27.11.2025. Připojení doložky provedla Petra Čabáková dne 10.12.2025.

